

<p><u>Memorial sites III/ DR 2005</u></p>	
<p><i>The Øresund Bridge – A Bridge Connecting Two Countries” (dansk titel: Øresundsbroen - en gammel drøm - en ny bro)</i></p>	
<p>speaks & sync's</p>	<p>TC på subtitles/arkiv markør</p>
<p>EBU-jingles + skilt</p>	<p>TC 2:00</p>
<p>Dansk titel</p>	<p>TC: 2:22</p>
<p>En gammel drøm om at bygge bro mellem Danmark og Sverige blev en realitet i sommeren 2000.</p> <p>Øresundsbroen er en 16 km lang forbindelse - og en af verdens længste.</p> <p>Broen går tværs over Øresund - farvandet mellem Danmark og Sverige.</p> <p>Herover i Sydsverige løber Eskil rundt</p> <p>Han er svensk og dansk statsborger. Og bor i det der kaldes Øresundsregionen.</p> <p><i>Derover</i> på den anden side af sundet - hen over broen bor Eskils danske mormor. Dér ligger København, Danmarks hovedstad.</p>	
<p>Efter 5 års byggeri kunne den svenske konge og den danske dronning i fællesskab indvie den nye forbindelse.</p>	<p>(arkiv) TC: 3:32</p>
<p><u>Dronning Margrethe af Danmark</u> <i>Nu står den her så - Øresundsbroen som et spændstigt S binder anlægget os sammen - danskere og svenskere. Både tid og vej får en ny dimension. I dag er en drøm blevet virkelighed.</i></p>	<p>subs TC: 3:42</p>
<p>Øresundsforbindelsen består af en 4 kilometer sænketunnel en kunstig anlagt ø samt en skråningsbro på 8 kilometer.</p> <p>Broen er inddelt i to etager med jernbane nederst og motorvej øverst.</p>	

Øresund skiller ikke længere landene. Men sådan har det ikke altid været. For mange hundrede år siden, lagde Øresunds bølger ryg til mange kampe og krige mellem Sverige og Danmark.

Stridspunktet var det nuværende Sydsverige

Fra de ældste tider har dét været en naturlig del af det danske rige. Men Så kom krigene - og i 16-hundrede tallet mistede Danmark området for altid - til Sverige.

**Arkiv
TC 5:17**

Tæt på Øresundsbroen over på den danske side, ligger byen Dragør, som et fremskudt punkt i Øresund. Her bor Frede Olsen. Hans slægt har holdt til i byen siden 1640. Og Allerede dengang fandt svenskerne vej over sundet.

Frede Olsen, pensionerede slagter

Under svenskerkrigen i 16-tallet, da blev de der talte halvdansk af skåningerne, de blev forfulgt derover. De måtte ikke sidde med op i kirken, de skulle sidde ned bagved, Og de blev straffet med både pisk og meget andet, hvis de talte for meget i den danske retning. Så derfor var der jo så en del svenskere der emigrerede til deres gamle land

Og derfor har vi jo så her i Dragør, kan du høre navnene - der er Jans., Palm, Malm og Lundquist, det er svenske navne der bliver ved med at gå igen.

**subs
TC: 6:0**

Øresunds fisk har været en vigtig indtægtskilde på begge sider af sundet. I middelalderen sagde man, at sildestimerne var så tætte og høje, at man knapt behøvede redskaber for at fiske, man kunne øse sildene op med de bare næver.

Frede Olsen i Dragør er ud af en gammel søfarts - og fiskerfamilie.

Frede Olsen, pensionerede slagter

Jeg var faktisk den første der nogensinde gik i land - og blev slagter - for alle de andre havde været søens folk, kokke, matroser, styrmænd. Og det var dét folk levede af her i byen dengang.

**subs
TC: 7:13**

I dag er der kun fire fuldtidsfiskere tilbage i Dragør, havnen benyttes stort set kun af lystsejlere.

Så tæt på - og så alligevel så langt væk.

Øresund har skilt landene. De fysiske og kulturelle grænser på tværs af Øresund er blevet forstærket af nationale love - og så sportens evne til at skærpe følelsen af to nationale identiteter.

Men drømmen om en tættere fysisk og kulturel forbindelse - hen over sundet - har altid eksisteret.

I dag er broen blevet en naturlig del af hverdagen for mange danskere og sydsvenskere. Også for Jakob Bruntse. Han bor i det centrale København. Hver morgen forlader han sit hjem, tager toget over broen til sit arbejde i Sverige

Jakob Bruntse , projektleder

Når jeg skal af sted om morgenen så tager det ca. 50 minutter fra jeg går ud af døren til jeg er fremme på kontoret.

- For mig og mange andre der tager over hele tiden, er det jo bare som en anden bydel - der bare ligger lidt længere væk.

Når Jakob sætter sig ind i toget og kører mod Sverige – så foregår akkurat det samme - over på den anden side af sundet. Hver dag tager tusindvis af danskere og svenskere fra deres hjem i Sverige og sætter kursen mod Danmark, hvor de arbejder.

Siden Øresundsbroens indvielse er danske emigranter til Sverige eksploderet. Det er Broen der har gjort det muligt. Det er også de billige boliger og adgangen til den svenske natur, der trækker danskerne over sundet.

I et hus tæt ved Øresundsbroen på den svenske side bor Eskil og hans forældre. Turi er dansk, Anders svensk

**Arkiv
TC: 08:00**

**subs
TC: 08:52**

subs

<p><u>Anders Ramäng, afdelingschef</u> <i>Vi valgte at flytte hertil, det er lidt af et kompromis, det er meget tæt på Turis hjemby, hvor hun er vokset op, men det er alligevel i mit land, så fra starten var det et kompromis, men vi er begge meget tilfredse med det kompromis.</i></p>	<p>TC:09:57</p>
<p><u>Turi Høiler Ramäng, studerende</u> <i>Sådan som det ser ud nu, så er folk opildnet af en fremtids tro - på den positive måde. Flere og flere danskere får øjnene op for at man kan bo billigt herover og så stadigvæk komme nemt til sin arbejdsplads i København - og omvendt.</i></p>	<p>subs TC: 10:10</p>
<p>Jakob er eneste dansker i det firma, hvor han arbejder i Sverige. Det er ikke noget problem, heller ikke sprogligt. For selvom dansk og svensk er to forskellige sprog, er det faktisk muligt at samarbejde og forstå hinanden på tværs af landegrænsen.</p>	<p>subs TC: 10:54</p>
<p><u>Jakob Bruntse, projektleder</u> <i>Man har ikke samarbejdet specielt meget hen over sundet - men netop pga. Øresundsbroen - så har man i dag en situation, hvor man gør det - hvor man stille og roligt er begyndt at vende sig imod hinanden igen - og der er en stor åbenhed for det i dag.</i></p>	
<p><u>Reportage - på kontor</u> <i>Jakob: Jeg har tænkt at gå en lille tur rundt i byen for at se om brochurerne er lagt ud over det hele. - Kollega: Ja Jakob. De skal ligge på cafeer og i supermarkeder - alle mulige steder.</i></p>	
<p><u>Jakob Bruntse, projektleder</u> <i>Der er ikke den samme barriere ned igennem sundet længere som der var før. Sundet skilte landene fra hinanden før - og det gør det ikke længere for man har fået den her bro hen over sundet.</i></p>	<p>subs TC: 11:18</p>
<p>Dragør - centrum i Øresundsregionen - har altid været et naturligt overfartssted til Sydsverige - i middelalderen som i dag.</p>	<p>Arkiv TC 11: 53</p>

Under den 2. Verdenskrig, da Danmark var besat af Tyskland, blev den korte afstand mellem Danmark og Sverige livsvigtigt for tusinder af danskere, der flygtede fra nazisterne til det neutrale Sverige.

Historisk Voice Over:

Harmen over jødeforfølgelserne var stor i alle kredse, for utallige sider blev der ydet støtte til organiseringen af det kolossale hjælpearbejde, der blev udført for at bistå jøderne. Dristige fiskere bragte jøderne til det frie Sverige - og det lykkedes at redde mange tusinde.

I oktober 1943 blev mere end 7000 danske jøder sejlet i sikkerhed til Sverige. Flugten foregik om natten i lokale fiskerbåde. En kort men farefuld overfart.

Frede Olsen , pensionerede slagter

Min far han var jo fisker, og før krigen havde han jo været fiskehandler, i en 6-7 år i 30'erne, dér kørte han rundt med trækvogne og leverede fisk ud til Dragør fortet. Men da så krigen kom, og tyskerne kom ind på Dragør fortet - så gik han tilbage til fiskeriet igen.

Men det var blevet farligt for fiskerne at smide net ud i Øresund, for tyskerne havde lagt miner på bunden.

I 1943 var krigen spidset til. Og Fredes far - og andre fiskere begyndte at smugle sabbotører og jøder i sikkerhed over sundet - men også dét blev for farligt.

Frede Olsen , pensionerede slagter

og til sidst blev det jo hedt for dem - så de måtte flygte til Sverige. Og min mor og jeg måtte så også flygte til Sverige senere - med en transport nordefter dér. Og vi troede jo vi var de eneste der skulle med den - det viste sig så da vi skulle ned i bunden af skibet - så var der 18 mennesker., som blev sejlet helt op på den anden side af Kullen. - så i nattens mulm og mørke signalerede han ind mod svenskerkysten og så kom der så en stor kutter ud - og der kom vi ombord alle sammen. Så på den måde kom vi over.

Og Vi var så i Sverige i et år - det var som at bo hjemme i Dragør - for man fik jo straks kammerater derover og jeg gik i svensk skole.

Min far han fiskede -

subs
TC: 12:51

Arkiv
TC: 13.20

subs
TC: 13:41

<p><i>De havde deres egne både med derover her fra Dragør og dem blev der så malte svensker numre på. De kunne jo risikere at når de sejlede i næsten internationalt farvand, så kunne der komme tyske torpedobåde - og vagtbåde og praje dem - og hvis de så talte dansk var det jo ikke så godt, det var derfor der helst skulle være en svensker med ombord, som kunne tale svensk.</i></p> <p><i>- så det var tegn på hvor godt et samarbejde der var derover.</i></p>	
<p>Frede Olsen var 10 år, da han og forældrene flygtede til Sverige. De vendte hjem efter befrielsen i 1945.</p>	<p>Arkiv TC 15:18</p>
<p>Efter krigen eksploderede færgetrafikken mellem Sverige og Danmark, og bådene blev et markant islæt i Øresunds havne.</p>	
<p>I 50'erne blev det besluttet, at man ikke længere skulle vise sit pas, når man rejste mellem de nordiske lande. Dét skabte et decideret boom i færgeruter over Øresund.</p>	<p>Arkiv TC: 15:44</p>
<p>De fleste af bådene var flydende restauranter. Under rejsen blev der serveret mad og drikke til favorable priser, og man dansede til levende musik.</p>	
<p>Drikkevarerne strømmede i uanede mængder, de var både billige og toldfrie, da man befandt sig i internationalt farvand.</p>	<p>Arkiv TC 16:00</p>
<p>Langs kysten sejlede bådene i pendulfart - også Fra Dragør sejlede der både til Sverige.</p>	<p>Subs TC: 16:35</p>
<p><u>Frede Olsen , pensionerede slagter</u></p> <p><i>Der var mange, de blev bare på færgerne - når at de tog med herfra - så havde de bestilt bord og tog med over og blev ved bord - siddende på færgen og tog med tilbage igen - så fik de en dobbelttur, hvor de så kunne hygge sig.</i></p> <p><i>Det varede jo 55 minutter at komme derover - og der kunne man jo så sidde og få et par gode stykker mad, et par snapse og et par bajere og sidde og hygge sig - og der var mange, der var glade for færgerne. Men der er jo en saga blot.</i></p>	<p>Arkiv TC: 16:48</p>
<p>Den stigende velstandsbølge forøgede behovet for flere overfarer og større både, så der blev plads til de mange biler, folk havde fået råd til.</p>	
<p>Birgitte Rinhard - er tidligere borgmester i Dragør. Hun var bestemt ikke glad for trafikken, som kørte gennem byen, når færgerne lagde til.</p>	<p>subs</p>

<p><u>Birgitte Rinhart, tidligere borgmester</u> <i>Den tunge trafik gik lige forbi den gamle fredede by - og skoler og institutioner. Og det er ikke særlig hensigtsmæssigt at have sådan nogle lastvognstog og mange, mange personbiler kørende igennem sådan et forholdsvist lille samfund som vores.</i></p>	<p>TC : 17:34</p>
<p>Dragørs indbyggertal blev tre dobbelt fem gange om dagen, når svenskerne gik i land.</p>	<p>Subs TC: 18:02</p>
<p><u>Birgitte Rinhart, tidligere borgmester</u> <i>Når færgerne kom så kiggede de lokale på deres ur. Og så lod de være med at gå ned at handle, lige når der var de allerværste færgetræk, fordi så var køerne altså meget lange, især i supermarkederne.</i></p>	<p>subs TC: 18:24</p>
<p>For Frede Olsen, som var slagter, var det en god forretning, når svenskerne kom til byen.</p>	
<p><u>Frede Olsen. pensionerede slagter</u> <i>det var jo sådan i de rigtige hektiske år fra 61 - til 72 - der var jo dage dér, hvor vi dårligt havde tid til at gå ud og spise frokost - der stod de bare i kø og i kø.</i></p>	
<p><i>Reportage</i> <i>Davs Frede...</i> <i>Davs, Sikke et dejligt vejr i dag, det er længe siden at det har været så godt.</i> <i>Den ligger jo flot der - Elisabeth.</i></p>	
<p><u>Frede Olsen. pensionerede slagter</u> <i>men der er ingen tvivl om at - den nye marina derude, det er belønningen fra svenskerne kan man godt sige - at færgerne gik her, at byen fik råd til at bygge en ny marina og de mange forbedringer på havnen.</i></p>	<p>Arkiv 19:02</p>
<p>Sidst i 60'erne dukkede – flyvebådene op. Det var moderne både, der i ekspresfart sejlede over sundet på bare 30 minutter.</p>	

<p>Nu var det ikke kun de kolde øl ombord og smørrebrød men det hurtige transporttid mellem landene, der lokkede passagerne ombord.</p>	<p>subs TC:19:40</p>
<p><u>Jakob Bruntse, projektleder</u> <i>Det var noget jeg som barn - syntes var godt, At den så i virkeligheden ikke fløj så meget - det skuffede mig lidt, men det var stadig en stor oplevelse - og det var meget sådan en rejse at man tog på - og det var meget fascinerende at der ligesom lå et land lige ved siden af man kunne rejse over til bare så'n. Men det var ikke noget vi gjorde så tit.</i></p>	<p>Arkiv TC 19:54 subs TC: 19:54</p>
<p><u>Anders Ramäng, afdelingschef</u> <i>Altså før broen - når man tog med færgerne så var rejsen også en del af oplevelsen, når man tog til Danmark. Nu er rejsen i sig selv ikke en oplevelse, nu er det bare noget man skal overstå - for at komme til Danmark eller Sverige, hvor den egentlig oplevelse findes.</i></p>	<p>Arkiv TC 20:53</p>
<p>Øresund - har altid været en besværlig barriere, når passagere og gods skulle transporteres fra Sverige til Danmark og videre til Europa.</p>	<p>Arkiv TC: 21:06</p>
<p>Adskillige forslag til en fast forbindelse mellem Danmark og Sverige er blevet præsenteret, den første i 1936.</p>	
<p>Men planerne er aldrig kommet længere end til tegnebordet.</p>	
<p>I midten af 80'erne etablerede den svenske Volvo-direktør Per Gyllenhammer og andre magtfulde erhvervsfolk lobbyorganisationen Scan-link.</p>	
<p>Formålet med Scan-link var først og fremmest at få den danske og svenske regering til at beslutte at anlægge Øresundsforbindelsen.</p>	
<p>En forbindelse der skulle sikre at Skandinavien ikke blev isoleret fra resten af Europa.</p>	<p>Arkiv TC: 21.50</p>
<p>Politikerne læste Scan-links rapporter og brugte dem som arbejdsgrundlag.</p> <p>Samtidig indgik den svenske regering flere aftaler med Volvo. Med løfter om flere arbejdspladser fik Volvo presset nogle af industriens ønsker igennem.</p>	

<p>Og Aftalen om en fast forbindelse over Øresund blev underskrevet af den danske og den svenske regering i 1991.</p>	<p>Subs TC: 21.55</p>
<p><u>Kaj Ikast, tidl. dansk trafikminister</u> <i>Forbindelsen vil knytte os tættere sammen. Ikke alene vores to lande, men hele Europa og Skandinavien vil få gavn af denne forbindelse vi etablerer.</i></p>	<p>Subs TC: 22.20</p>
<p>Men både i Sverige og Danmark voksede modstanden.</p>	
<p><u>Jakob Bruntse, projektleder</u> <i>Så gik det også meget hurtigt med beslutningen - pludselig havde man besluttet, at man skulle ha' en Øresundsbro. Jeg var i hver tilfald ikke så begejstret for broen til at starte med - det var nok flere grunde til det.) Vækst hvorfor skulle man ha mere vækst. Hvad skulle det nu være godt for. Og færgerne var så hyggelige. Man var bange for at det også var dårligt for miljøet - i det hele taget har man nok en tendens til at være kritiske over for alt nyt. - det var i hver tilfald nogle af de argumenter</i></p>	<p>arkiv TC: 22:40</p>
<p>Miljøorganisationer, venstrefløjsgrupperinger og almindelige borgere demonstrerede deres utilfredshed med projektet - og ikke mindst industriens indflydelse på den politiske beslutningsproces.</p> <p>- sådan sagde en ung demonstrant tilbage i 1990'erne</p>	<p>Arkiv og subs TC: 23:14</p>
<p><u>Janne tynell, studerende (arkiv)</u> <i>Jeg mener bestemt ikke at det er et fuldendt demokrati, - den etablering af Øresundsforbindelsen er et lovbrud - man har sat demokratiet ud af spil på den måde at hele den store gruppe af mennesker der var imod det her projekt, ikke er blevet hørt ordentligt.</i></p>	<p>Arkiv: TC: 23:48</p>
<p>Der var også underskriftsindsamlinger og arrangementer, som f.eks. verdens største</p>	

<p>kaffebord, afholdt i de kolonihaver, som motorvejen til broen skulle gå igennem.</p> <p>Selvom mange i Dragør havde været utilfredse med al den støj og trafik igennem byen, som færgetrafikken medførte - så var planen om en broforbindelse heller ikke acceptabelt. Mange frygtede, at den enestående natur i området, ville blive ødelagt pga. byggeriet.</p> <p><u>Birgitte Rinhard, tidl. borgmester</u></p> <p><i>Jeg var borgmester dengang, folketinget besluttede Broe. Det gav anledning til en rigtig masse bekymringer herude - og når vores erhvervsliv, fiskere og borgere rejser sig i bekymring, så gør vi politikere det selvfølgelig også - fordi vi jo er en del af borgerne. Og da mange af eksperterne udtalte sig om, at de også var dybt bekymret - så nærgjorde det selvfølgelig ikke vores bekymring mindre - tværtimod større.</i></p> <p>I 1996 besatte nogle demonstranter den kunstigt anlagte ø Peberholmen for at forsinke anlægsarbejdet. Besættelsen varede i fem timer, indtil politiet fik opløst demonstrationen.</p> <p>Dette markerede definitivt enden på modstanden.</p> <p>Ingen af de kampe der var ført, kunne rykke ved magthavernes beslutning.</p> <p>Byggeriet blev gennemført i samarbejde mellem danske og svenske entreprenører og finansieret af den danske og svenske stat.</p> <p>Pris 3 mia. euro, penge som via broafgift skal betales tilbage over en 30-årig periode.</p> <p>Øresundsforbindelsen er verdens længste af sin art. Under byggeriet var mere end 5000 mand dagligt beskæftigede. De kom fra 10 forskellige lande.</p> <p>Tilbage til Dragør -</p> <p>- her har Frede Olsen en smuk udsigt til Broen. Han står ved byens gamle og</p>	<p>Subs: TC: 24:35</p> <p>Arkiv TC: 24:50</p> <p>arkiv TC: 25:23</p> <p>Subs TC: 26:24</p>
---	--

<p>tomme færgeleje. - For I Dragør drejede den sidste færge nøglen om i 1999.</p> <p>Men det har ikke betydet at byen er uddød.</p> <p><u>Frede Olsen, pensionerede slagter</u> <i>Der er svenskere i byen faktisk hver dag - stadigvæk som handler herover - men slet ikke i den målestok som det var i gamle dage -</i></p> <p><u>Birgitte Rinhart, tidl. borgmester</u> <i>vi har bestemt ikke mistet nogen som helst indtægt fra svenskerne - tværtimod - for nu kommer de i store biler og fylder dem op - de kommer måske ikke så tit, men de kommer - og fylder dem op og bruger selvfølgelig også vores restauranter stadigvæk.</i></p> <p>Broen forbinder nu de to lande, der er skabt en region og med dét også en vision om et nyt europæisk kraftcenter.</p> <p>Øresundsregionen er med sine 3,5 mio. indbyggere nordens største og tætteste befolkede urbane region. En veluddannet befolkning med en stærk økonomi - og et rigt og mangfoldigt kulturliv.</p> <p><u>Jakob Bruntse, projektleder</u> <i>Broen er med til at trække regionen op. Tilgang til både natur og der er metropol - der er ligeberettigelse mellem kønnene - og der er en åbenhed over for minoriteter - og på alle de her punkter, der ligger vi rigtig godt på verdensplan. Faktisk.</i></p> <p>I dag er regionen en af de mest dynamiske i Europa. Et vækstcenter i dét økonomer og planlæggere kalder ”Regionernes Europa.,</p> <p><u>Anders Ramäng, afdelingschef</u> <i>Nationalstaten tror jeg får mindre betydning. Jeg tror, at i Fremtidens Europa får regionerne en større betydning, Helt klart. Jeg tror, man kommer til at føle sig hjemme i sin region - primært - mere end i sin nationalstat.</i></p>	<p>Subs: TC 26:37</p> <p>arkiv TC: 27:18</p> <p>subs TC: 27:42</p> <p>subs TC: 28:22</p>
--	--

<p>Sverige og Danmark har en lang fælles historie, sprog og kulturarv – Og nu også en fast forbindelse.</p> <p>Men selvom der kun er 16 km fra kyst til kyst, så er der alligevel nogle små nationale og kulturelle forskelle.</p> <p><u>Jakob Bruntse, projektleder</u> <i>Man bliver tit overrasket over, når man kommer som dansker til Sverige over, at der faktisk er ting, der fungerer helt anderledes. Jeg tror mange udlændinge ikke umiddelbart vil se forskel på danskere og svenskere, eller hvordan vi har indrettet vores samfund, men vi kan godt se det selv.</i></p> <p><u>Anders Ramäng, afdelingschef</u> <i>En lille sjov ting i mellem Danmark og Sverige er, hvordan man sætter toiletrullen. I Sverige ville man typisk sætte toiletrullen sådan, hvis man har en holder, imens i Danmark så sætter man i stedet for toiletrullen den vej.</i></p> <p><u>Reportagesync med familien Ramäng</u> <i>Anders: Hvad siger koen? Eskil: Muuhhhh</i></p> <p><u>Anders Ramäng, afdelingschef</u> <i>Vores lille søn - er både dansk og svensk - han har dobbelt statsborgerskab så Danmark og Sverige ser ham selvfølgelig som statsborger i begge lande. Han kommer også til at tale både dansk og svensk, det er jeg helt overbevist om, men vores formål er, at han skal føle sig både dansk og svensk - eller som tilhørende i den her region.</i></p> <p>Credits - 20 sekunder</p> <p>Ebu skilt - 4 sekunder</p>	<p>subs TC: 29:08</p> <p>Subs: TC: 29:15</p> <p>TC: 30.06</p> <p>TC: 30:30</p> <p>Total: <u>TC 28:31:06</u></p>
--	--